

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/401/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213204547
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1213204547.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: L. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. D.. Č.. XX, L., proti odporcovi: Národná diaľničná spoločnosť, a.s., IČO: 35 919 001, Mlynské nivy č. 45, Bratislava, zastúpený advokátkou: JUDr. Renáta Barbušová, Štúrova ul. č. 13, Bratislava, o náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva, na odvolanie navrhovateľa a odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 7. októbra 2013, č. k. 9C/47/2013 - 168, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil konanie a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 2 ods. 1 písm. a), § 5 ods. 1 písm. a), § 7 ods. 1 veta prvá, § 7 ods. 5, § 8 ods. 1, § 10 ods. 1 veta prvá, § 10 ods. 3 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a vecne tým, že navrhovateľ napriek splatnosti súdneho poplatku za podanie návrhu a právoplatnému rozhodnutiu, ktorým mu nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, súdny poplatok vo výške 16. 596, 50 eur nezaplatil a preto konanie zastavil. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. a vecne tým, že navrhovateľ procesne síce zaviniel zastavenie konania nezaplacením súdneho poplatku, avšak odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keď dospel k záveru, že trovy konania neboli odporcom účelne vynaložené. Uviedol, že dňa 03. 04. 2013 právna zástupkyňa súdu prvého stupňa oznámila, že prevzala zastupovanie odporcu v konaní a následne, po nahliadnutí do súdneho spisu, dňa 17. 04. 2013 podala vyjadrenie odporcu k žiadosti navrhovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorým žiadala, aby súd navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal s tým, že podaním doručeným súdu dňa 07. 06. 2013 právna zástupkyňa odporcu požiadala o zastavenie konania, nakoľko nahliadnutím do súdneho spisu zistila, že navrhovateľovi nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a súdny poplatok za návrh na začatie konania navrhovateľom uhradený nebol a zároveň si uplatnila a vyčíslila náhradu trov konania v celkovej sume 1.993,63 eur, predstavujúcej trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, prevzatie a príprava zastúpenia á 1.097,17 eur, písomné vyjadrenie zo dňa 17. 04. 2013 á 548,58 eur, režijný paušál 2 á 7,81 eur, 20 % DPH v sume 332,26 eur. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že odporcovi, ktorý udelil advokátke plnú moc na zastupovanie v tejto veci a ktorý sa bez toho, aby bol súdom na to vyzvaný, písomne, prostredníctvom právnej zástupkyne vyjadril k žiadosti navrhovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov, vznikli síce trovy právneho zastúpenia, avšak ich náhradu mu nepriznal, keďže nešlo o účelne vynaložené trovy konania na uplatňovanie alebo bránenie práva proti navrhovateľovi. Poukázal na skutočnosť, že odporca nadobudol vedomosť o súdnom spore a stave konania nahliadnutím do súdneho spisu a k procesnému návrhu navrhovateľa na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov sa vyjadril z vlastnej iniciatívy a nedôvodne, nakoľko išlo o procesný návrh týkajúci sa poplatkovej povinnosti zaťažujúcej navrhovateľa, k vyjadreniu ku ktorej by súdom vyzývaný nebol s tým, že vyjadrenie odporcu k predmetnej žiadosti navrhovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov ani nepredstavuje úkon právnej služby podľa § 14

ods. 1 písm. b) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 01. 06. 2010, t. j. písomné podanie vo veci samej, za ktoré advokátovi odmena patrí, nakoľko odporca v podaní zo dňa 17. 04. 2013 sa vyjadroval výlučne k žiadosti o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a nie k meritu veci. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrh na začatie konania spolu s výzvou na vyjadrenie sa k návrhu zasiela súd protistrane až v okamihu, ak nie je žiadna prekážka, ktorá by súdu bránila zaoberať sa vecou samou (napr. nezaplatený súdny poplatok za návrh na začatie konania, nedostatok právomoci, nesplnenie zákonných náležitostí riadneho návrhu na začatie konania a iné) a nakoľko zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania navrhovateľom, ktorému vznikla poplatková povinnosť, predstavuje podmienku konania súdu o veci samej, nesplnenie ktorej má za následok zastavenie konania, doručenie návrhu na začatie konania protistrane spolu s výzvou na vyjadrenie sa k návrhu až po splnení poplatkovej povinnosti, zodpovedá aj požiadavke hospodárnosti konania. V dôvodoch svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že opačný postup by bol v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a viedol by k zbytočnému zvyšovaniu trov konania (či už samotných účastníkov alebo súdu) s tým, že ak sa odporca iniciatívne a predčasne vyjadrí k návrhu na začatie konania pred zaplatením súdneho poplatku za návrh a následne súd konanie zastaví pre nesplnenie poplatkovej povinnosti, prípadné trovy konania, vrátane trov právneho zastúpenia, ktoré vzniknú odporcovi za úkony právnej služby urobené jeho právnym zástupcom pred odstráneným prekážok brániacich prejednaníu veci samej, pre ktoré súd odporcovi návrh na začatie konania ani nedoručoval, nemožno vo všeobecnosti tieto trovy považovať za účelne vynaložené, za ktoré by mu mala patriť náhrada. Poukázal na skutočnosť, že ak si navrhovateľ v danej veci nesplnil svoju poplatkovú povinnosť, z dôvodu ktorého súd prvého stupňa odporcovi návrh na začatie konania nedoručil a odporca napriek tomu dňa 19. 03. 2013 splnomocnil svojím zastupovaním v konaní JUDr. Renátu Barbušovou, ktorá plnomocenstvo dňa 02. 04. 2013 prijala a následne dňa 17. 04. 2013 sa odporca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadril k návrhu navrhovateľa na oslobodenie od súdnych poplatkov (nie k návrhu vo veci samej), nešlo zo strany odporcu o účelné uplatňovanie práva a preto trovy právneho zastúpenia, ktoré mu v konaní vznikli, musí znášať sám.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu, že súdny poplatok, na zaplatenie ktorého bol súdom prvého stupňa vyzvaný, bol vyrubený v nesprávnej výške a navrhol uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, nakoľko súdny poplatok mal byť vyrubený podľa položky 1a Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 6 % z uplatneného nároku, najmenej 16, 50 eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podal odporca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol uznesenie v napadnutej časti zmeniť a navrhovateľovi uložiť povinnosť zaplatiť odporcovi trovy prvostupňového konania spočívajúce v trovách, ktoré vznikli na jeho právnom zastúpení vo výške 2. 441, 87 eur a trovy odvolacieho konania v sume 667, 66 eur, na účet jeho právnej zástupkyne. Uviedol, že sa síce stotožňuje s právnym záverom súdu prvého stupňa, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania, avšak nesúhlasil so záverom, že trovy, ktoré si v konaní uplatnil, neboli účelne vynaložené na jeho bránenie práva. Poukázal na skutočnosť, že účelnosť vynaložených trov sa posudzuje vždy ad hoc s tým, že je potrebné prihliadať na obsah samotného úkonu (napr. podanie neobsahujúce žiadne nové skutočnosti, zbytočné procesné návrhy a pod.) a neposudzovať všetky úkony en bloc ako neúčelné iba z dôvodu, že boli vykonané v určitom štádiu konania s tým, že napriek tomu, že nebol vyzvaný na vyjadrenie sa k návrhu navrhovateľa na oslobodenie od súdnych poplatkov, považoval za potrebné sa k tomuto návrhu vyjadriť a súd by mal daný úkon jednoznačne považovať za účelný. Odporca v odvolaní ďalej uviedol, že sa o prebiehajúcom konaní dozvedel priamo od navrhovateľa dňa 22. 02. 2013 a vzhľadom na znalosť jeho správania považoval za nevyhnutné do spisu nahliadnuť a po zistení, že navrhovateľ tak, ako v iných konaniach požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov, pričom v minimálne jednom súdnom konaní bol bez dodržania a splnenia zákonných podmienok od súdneho poplatku oslobodený, musel zavádzajúce skutočnosti uviesť na pravú mieru a konaniu bez zaplatenia súdneho poplatku zabrániť. Odporca uviedol, že jeho vyjadrenie k návrhu navrhovateľa na oslobodenie od súdnych poplatkov viedlo v konečnom dôsledku k rozhodnutiu, ktorým mu oslobodenie od súdnych poplatkov priznané nebolo a následne k zastaveniu konania a preto je nevyhnutné tento úkon považovať za účelne vynaložený s cieľom odporcu brániť svoje práva. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že prevzatie a príprava právneho zastúpenia pred doručením návrhu a vyzvaním sa na vyjadrenie k nemu z pohľadu trov konania je neúčelným a nevhodným, keďže nemá žiadnu logickú a zákonnú oporu, nakoľko účastníkom konania sa stal podaním návrhu na súd a je výlučne v jeho dispozícii, či sa

dá alebo nedá právne zastúpiť a nie je podstatné, akým spôsobom sa dozvedel o podanom návrhu a prečo mu návrh doručený súdom prvého stupňa nebol. Odporca mal za to, že odstraňovanie prekážok konania súdom (ktoré sa jeho netýkali) nemôže byť dôvodom na nepriznania trov úkonu prevzatie a prípravy právneho zastúpenia pre jeho neúčelnosť, nakoľko procesná aktivita účastníka nie je a nemôže byť viazaná na procesnú aktivitu súdu. Odporca vo svojom odvolaní uviedol, že navrhovateľ, ktorý je v konaní zastúpený advokátom a vzhľadom k mnohým ďalším konaniam si musí byť vedomý toho, že nárok na oslobodenie od súdnych poplatkov nemá a napriek tomu podáva v snahe na odporcu vytvoriť tlak, množstvo žalôb s tým, že v prípade svojho procesného neúspechu, zaň nemusí niesť žiadnu zodpovednosť v podobe povinnosti hradiť trovy konania protistrany, zastúpenej advokátom a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 9Co 298/2013 - 85, ktorým jeho právnej zástupkyňi náhrada trov prvostupňového konania priznaná bola.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne.

V posudzovanej veci je predmetom odvolacieho konania právne posúdenie správnosti napadnutého uznesenia vo výroku, ktorým súd prvého stupňa konanie zastavil a rozhodol o trovách konania.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku alebo pevnou sumou.

Podľa § 7 ods. 1 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, pri percentnej sadzbe je základom poplatku cena predmetu poplatkového úkonu.

Podľa § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania predtým, ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplatenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu a rozkazu na plnenie alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania nebola dlhšia ako dva mesiace; túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, vo veciach poplatkov rozhoduje orgán, ktorý je oprávnený vykonať poplatkový úkon. Vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde rozhoduje súd, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, ak o poplatku nerozhodol odvolací súd. Nesprávne rozhodnutie o poplatkovej povinnosti v odvolacom konaní zmení alebo zruší odvolací súd aj bez návrhu.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ návrhom domáhal uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 335. 274, 90 eur s 8, 75 % ročným úrokom z omeškania od 22. 02. 2013 do zaplatenia, čím mu v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami vznikla poplatková povinnosť. Z obsahu spisu vyplýva,

že o navrhovateľovom návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov rozhodol súdu prvého stupňa uznesením zo dňa 17. mája 2013, č. k. 9C/47/2013 - 146 tak, že mu oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal a Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 28. augusta 2013, č. k. 5Co 387/2013 - 165 prvostupňové uznesenie potvrdil a napriek riadne doručenej výzve súdu prvého stupňa, obsahujúcej poučenie o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku, si navrhovateľ svoju poplatkovú povinnosť v stanovenej lehote nesplnil a súdny poplatok nezaplatil.

Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením navrhovateľa v podanom odvolaní, že súdny poplatok vo výške 16. 596, 50 eur, na zaplataenie ktorého bol súdom prvého stupňa vyzvaný, bol vyrubený v nesprávnej výške, nakoľko podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, súdny poplatok z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba je z ceny (z úhrady) 6%, najmenej 16,50 eura, predmetu konania a najviac 16. 596,50 eura a nakoľko sa navrhovateľ návrhom domáhal zaplataenia istiny 335. 274, 90 eur s príslušenstvom, z ktorej 6 % predstavuje sumu 20. 116, 50 eur a maximálna výška súdneho poplatku je 16. 596,50 eur, súdom prvého stupňa bol súdny poplatok vyrubený v správnej výške.

Súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením vecne správne aj o trovách konania.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Ak niektorý z účastníkov zavinił, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 O. s. p.).

Súd prvého stupňa o trovách zastaveného konania pre nezaplatenie súdneho poplatku navrhovateľom rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov nepriznal z dôvodu (t. j. nie ako mylne uviedol odporca vo svojom odvolaní, že súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal), že ním uplatnené a vyčíslené trovy za účelne vynaložené nepovažoval.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení, že trovy konania, ktoré odporcovi vznikli v súvislosti s jeho právnym zastúpením v konaní, účelne vynaložené neboli.

Je síce nesporné, že konanie je začaté dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu (§ 82 ods. 1 O. s. p.), t. j. odporca sa účastníkom konania stal okamihom podania návrhu na súd a zároveň je nesporné, že bolo jeho právom dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), avšak vo vzťahu ku každému účastníkovi konania je súd vždy povinný skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov proti neúspešnému účastníkovi.

Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania a ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, avšak v tomto konaní nie je možné považovať trovy vynaložené odporcom, resp. vyčíslené právnou zástupkyňou odporcu za účelné, pretože neboli v príčinnej súvislosti s procesným postojom odporcu k predmetu konania.

Účelnosť trov vynaložených na právnú pomoc je možné vyvodit' z článku 47 Ústavy Slovenskej republiky a v podstate znamená, že trovy právneho zastúpenia treba považovať za účelne vynaložené trovy, pričom každý má právo na to, aby bol zastúpený advokátom. Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo obranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok a aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože mal plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. To platí ako na trovy, ktoré boli označené ako nevyhnutné, i pre trovy právnej pomoci.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ si svoju poplatkovú povinnosť, ktorá mu vznikla podaním návrhu na súd nesplnil (§ 5 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb.) a preto bol súdom prvého stupňa vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za návrh (č. I. 86 spisu), pod následkom zastavenia konania v prípade, ak súdny poplatok v určenej lehote nezaplatí. Navrhovateľovi bola výzva doručená dňa 18. 03. 2013 a podaním zo dňa 02. 04. 2013 požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Právna zástupkyňa odporcu podaním zo dňa 03. 04. 2013 oznámila súdu prvého stupňa, že prevzala právne zastupovanie odporcu v konaní, dňa 15. 04. 2013 jej koncipient nahliadol do spisu a dňa 19. 04. 2013 sa vyjadrila k žiadosti navrhovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 17. mája 2013, č. k. 9C/47/2013 - 146, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. augusta 2013, č. k. 5Co/387/2013- 165 nadobudlo právoplatnosť dňa 08. 10. 2013, navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal, avšak právna zástupkyňa odporcu ešte pred podaním odvolania navrhovateľa proti prvostupňovému uzneseniu, ktorým mu oslobodenie od súdnych poplatkov priznané nebolo, žiadosťou zo dňa 07. 06. 2013 požiadala o zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh a zároveň si uplatnila a vyčíslila trovy, ktoré jej v konaní vznikli za prevzatie a prípravu zastúpenia dňa 02. 04. 2013 a písomné vyjadrenie zo dňa 17. 04. 2013.

Z uvedeného vyplýva, že trovy konania, ktoré vznikli odporcovi na jeho právnom zastúpení v žiadnom prípade za účelne vynaložené trovy konania nie je možné považovať, nakoľko za zbytočné podanie je nutné posúdiť vyjadrenie sa k návrhu navrhovateľa na oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorého dôvodnosť posudzuje výlučne súd, pričom aj v prípade, ak by súd prvého stupňa navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov priznal, odporcovi by žiadna ujma nevznikla, keďže by ani nebol oprávnený proti takému rozhodnutiu podať odvolanie (dokonca by mu ani nebolo doručené) a napokon, ako správne uviedol súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia, dané vyjadrenie nie je ani úkonom právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, keďže odmena za úkon právnej služby patrí advokátovi za písomné podanie vo veci samej, ktoré odporca v posudzovanej veci nepodal.

Odvolaciemu súdu zároveň nie je zrejmé, na základe akých skutkových okolností dospel odporca k záveru, uvedenom v jeho odvolaní proti napadnutému uzneseniu, že práve jeho vyjadrenie sa k návrhu navrhovateľa na oslobodenie od súdnych poplatkov viedlo súd prvého stupňa k rozhodnutiu, ktorým navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal a následne k zastaveniu konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh, nakoľko výlučne súd posudzuje a skúma splnenie všetkých zákonných podmienok (materiálnych, osobných, zárobkových, rodinných, sociálnych a zdravotných u fyzických osôb), ako i individuálne okolnosti daného prípadu, vrátane výšky súdneho poplatku a povahy spoplatňovaného úkonu, pričom názory účastníka, vyjadrujúceho sa k žiadosti o oslobodenie od súdneho poplatku druhého účastníka v spore, nemajú pre rozhodnutie súdu žiadnu právnu relevanciu, keďže občiansky súdny poriadok vo svojich zákonných ustanoveniach ani súdu neukladá povinnosť, doručovať návrh druhého účastníka, žiadajúceho oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, druhému účastníkovi sporu na vyjadrenie.

Je síce pravdou, že procesná aktivita účastníka nie je viazaná na procesnú aktivitu súdu, avšak súd je povinný v každom konkrétnom prípade, účelnosť trov posudzovať. Ak za procesnej situácie, keď si navrhovateľ podaním návrhu na súd nesplnil svoju poplatkovú povinnosť, bolo by v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a umelého navyšovania trov, doručovať odporcovi návrh na začatie konania na vyjadrenie, nakoľko pred odstránením tejto prvoradej podmienky, bez vyriešenia ktorej, ani súd prvého stupňa v konaní ďalej pokračovať nemohol, trovy právneho zastúpenia, vrátane prevzatia a prípravy zastúpenia, účelne vynaloženými neboli.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p., nakoľko v posudzovanej veci nebol daný postup podľa ust. § 146 ods. 2 O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.